

XX. VYTRVALOST

Písmo svaté:

- » Všude tam posilovali učedníky a povzbuzovali je, aby vytrvali ve víře; říkali jim: „Musíme projít mnohým utrpením, než vejdemo do Božího království.“ « (Sk 14, 22).
- » Z naděje se radujte, v soužení buďte trpěliví, v modlitbách vytrvalí. « (Řím 12, 12).
- » V modlitbách buďte vytrvalí, bděte a děkujte Bohu. « (Kol 4, 2).

Katechismus:

»Víra je nezasloužený dar, který Bůh zdarma dává člověku. Tento neocenitelný dar nesmíme ztratit. Svatý Pavel proto klade na srdce Timotejovi, aby „bojoval dobrý boj a měl přitom víru a dobré svědomí. Někteří lidé se ho zbavili, a proto ztroskotali ve víře“ (1 Tim 1,18-19). Abychom žili, rostli a **vytrvali** ve víře až do konce, musíme ji živit Božím slovem; musíme prosit Pána, aby nám v ní dával růst, musí se projevovat „láskou“ (Gal 5,6), udržovat se nadějí a musí být zakořeněna ve víře církve.

Statečnost je mravní ctnost, která při obtížích zabezpečuje pevnost a vytrvalost v úsilí o dobro. Posiluje rozhodnutí odporovat pokušení a překonávat překážky mravního života. Ctnost statečnosti dává schopnost přemáhat strach, a to i strach ze smrti, a čelit zkouškám a pronásledování. Dává odvahu k tomu, aby se člověk zřekl svého života a obětoval jej při obraně spravedlivé věci. „Hospodin je má síla a statečnost“ (Ž 118,14). „Ve světě budete mít soužení. Ale buďte dobré mysli. Já jsem přemohl svět“ (Jan 16,33).« (čl. 162, 1808 KKC).

Text k prohloubení meditace:

Vytrvalost neboli stálost je neustále se opakující uplatňování nějaké ctnosti. Jsou to po sobě jdoucí nepřetržité dobré skutky, je to hluboké přesvědčení o pravdě a vůle neomylná v dobro. Stálost je vyjadřována skutky, ale budována bytím. Stálost jakékoli ctnosti má svůj původ v božském životě, který je počátkem a pramenem každého dobrého skutku. Vše, co člověka vzdaluje od Boha, oslabuje vztah s Bohem a přetrhává jej. Naruší se tím kontinuita ctnosti a dobrých skutků. Stálost znamená být pořád s Bohem, žít s Bohem v Kristu, který je jediným a nezastupitelným prostředníkem mezi Bohem a člověkem.

Jak může být člověk s Bohem? „*Kdo mě miluje, bude zachovávat mé slovo, a můj Otec ho bude milovat; přijdeme k němu a učiníme si u něho příbytek.*“ (Jan 14, 23). Zdrojem stálosti je Bůh, který komunikuje člověku svou božskou neměnnost prostřednictvím své ustavičné přítomnosti. Lidská vůle nemůže být sama o sobě pevná ve stálosti. Zloba narušila lidské bytí a činnost, a proto je nezbytné, aby

v něm stabilně přebýval Bůh a dal mu sílu, schopnou čelit jakékoli zlobě, která, protože je absencí Boha, přetrhne poslze kontinuitu dobra. Být s Bohem znamená konat jeho vůli, věřit v něho, doufat proti vši naději, milovat jej zvláště v temném období zkoušky, v němž dozrává trpělivost, utužuje se spojení s Bohem a zakořeňuje stálost. Čím víc je člověk s Bohem, tím víc se připodobňuje jeho bytí a konání.

Láska je spojení s Bohem, je silou proti zlu, je věrnou stálostí v dobru. „*Miluji tě vroucně, Hospodine, moje sílo. Hospodine, skalní štíte můj, má pevná tvrzí, vysvoboditeli, Bože můj, má skálo, utíkám se k tobě, štíte můj a rohu spásy, nedobytný hrade!*“ (Žalm 17, 2-3). „*Bůh je naše útočiště, naše síla, pomoc v soužení vždy velmi osvědčená. Proto se bát nebudeme, byť se převrátila země a základy hor se pohnuly v srdci moří. Řeka svými toky oblažuje město Boží, svatyni příbytku Nejvyššího. Nepohne se, Bůh je v jeho středu, Bůh mu pomáhá hned při rozbřesku jitra.*“ (Žalm 45, 2-3, 5-6).

Stálost působí vyrovnanost, důvěru, pevnost a jistotu dosažení cíle. Kdo je stálý, modlí se a nemá strach z noci, je během dne pracovitý a je stále spojen s Bohem. Je uspořádaný, radostný a klidný, neztrácí čas, koná své povinnosti, miluje bratry s slouží jim. Klidně odpočívá a hbitě vstává. Jeho srdce je stále čisté a duch prostý; miluje dobro a pohrdá nepravostí. Nikdy nepřerušuje svůj směr cesty k Bohu a k bližnímu. Je pokorný vůči svým nadřízeným, laskavý k rovnocenným a služebníkem vůči podřízeným. Vzhlíží stále do výše, zpívá a kráčí. Neotáčí se zpět, nehledí na to, co činí druzí, ale dívá se dopředu a následuje jedině Krista. Jenom ten, kdo je stálý, běží a dosahuje mnoha cílů při dosažení vrcholů všech ctností, jedné za druhou. Bůh pohrdá nestálými lidmi, ale miluje láskou vyvolení toho, kdo je mu věrný. Takovému člověku neúnavně dává, protože od takového neopomenutelně dostává. Bůh dává sebe sama a to co mu patří jenom tomu, kdo je stálý, protože jedině takový člověk mu dal důkaz, že neztratí nic z toho, co mu bylo darováno.

Předsevzetí:

Budu konat Boží vůli radostně, pohotově a vytrvale, abych mohl s pomocí Boží milosti zpřetrhat všechna pouta, která mě ještě vážou ke zlu.

Myšlenka na závěr:

„Vytrvalost nespočívá jen ve stálém konání skutků, ale hlavně v nepřetržité lásce.“ (Mons. P. Galearone 23. 11. 2005)

Srdečně zveme a těšíme se

PRAVIDELNÝ ROGRAM SPOLEČENSTVÍ

17.30 adorace v kostele s možností svátosti smíření; 18.00 mše svatá v kostele; po mši sdílení v kryptě a malé občerstvení u „kulatého stolu“.

Katecheze a další informace nalezneš: <http://spolotcepia.signalny.cz/>